

Список використаних джерел:

1. Офіційний сайт Національної поліції. Звіт Голови Національної поліції України. С. Князева за результатами роботи відомства у 2018 році. URL: <https://www.npu.gov.ua/activity/zviti/richni-zviti/>
2. Особливості підготовки поліцейських в умовах реформування системи МВС України : зб. матеріалів I міжнар. наук.-практ. конф., м. Харків, 20 трав. 2016 р. / МВС України, Департамент патрул. поліції України ; Харків. нац. ун-т внутр. справ, Каф. спец. фіз. підготовки. Харків : ХНУВС, 2016. С. 95-99.
3. Про Національну поліцію : Закон України від 02. 07. 2015 р. № 580-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19>
4. Про затвердження Положення з організації перевірки рівня фізичної підготовленості кандидатів до вступу на службу в Національну поліцію України : Наказ України від 09.02.2016 № 90. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0306-16>
5. Про затвердження Положення з організації перевірки рівня фізичної підготовки кандидатів на службу в органах внутрішніх справ України : Наказ України від 02.07.2013 № 636. С. 1. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1450-13>
6. Реформа поліції: питання без відповідей. URL: <https://www.radiosvoboda.org/a/29025524.html>
7. Про фізичну культуру і спорт : Закон України від 24 грудня 1993 року № 3808-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3808-12/print>
8. Гончаренко І.Б., Михайлова Ю.О. Досвід підготовки кадрів для сектору безпеки та оборони провідних країн світу та шляхи його впровадження в Україні. *Вісник Харківського національного університету внутрішніх справ*. 2016. № 3(74). С. 216.
9. Карасев А.В., Ципинов Х.Б. Особенности профессионального отбора и обучения кандидатов для службы в правоохранительных органах США. *Вестник экономической безопасности*. 2018. № 4. С. 285.
10. Ананкин Д.А., Овчинников В.А., Гросс И.Л. Анализ тестов и нормативов физической подготовленности полицейских иностранных государств. *Ученые записки университета Лесгафта*. 2018. № 4(158). URL: <https://cyberleninka.ru/article/n/analiz-testov-i-normativov-fizicheskoy-podgotovlennosti-politseyskih-inostrannyh-gosudarstv>

Лусік Я.В.

курсант,

Науковий керівник: Копилов В.О.

доцент, завідуючий кафедри,

заслужений тренер України з боксу та кікбоксингу,

Луганський державний університет внутрішніх справ

імені Е.О. Дідоренка

ДО ПИТАННЯ ЗАКОНОДАВЧОГО ВРЕГУЛЮВАННЯ ОЛІМПІЙСЬКОГО СПОРТУ В УКРАЇНІ

Зі здобуттям Україною незалежності олімпійський рух в Україні став самостійним і відразу зустрівся з великою кількістю складних проблем, таких як відсутність структур керування олімпійським спортом, відсутність представництва в міжнародних структурах, відсутність кваліфікованих суддів з олімпійських видів спорту, відсутність досвідчених тренерів збірних

олімпійських команд, відсутність достатньої фінансової бази та відсутність серйозної підтримки з боку держави [1].

Однак, з роками олімпійський спорт в Україні розвивався та зміцнював свої позиції і наразі, заручившись підтримкою держави, олімпійський спорт є одним з найпрестижніших напрямів спорту. Тож вважаємо доцільним розглянути питання врегулювання олімпійського спорту в Україні на законодавчому рівні.

Законодавче визначення поняття «олімпійський спорт» дає стаття 1 Закон України від 24.12.1993 № 3808-ХІІ «Про фізичну культуру та спорт», в якій олімпійський спорт визначається як напрям спорту, пов'язаний з організацією та проведенням спортивних змагань з олімпійських видів спорту та підготовкою спортсменів до цих змагань [2].

Відповідно до статті 23 вищезазначеного Закону, в Україні функціонує Національний олімпійський комітет України – громадська організація фізкультурно-спортивної спрямованості, основним завданням якої є забезпечення розвитку олімпійського руху в Україні як складової частини міжнародного олімпійського руху [2].

Національний олімпійський комітет України діє на підставі статуту, який відповідає Олімпійській хартії, при цьому дотримуючись законів України.

Закон України «Про фізичну культуру та спорт» визначає межі територіального функціонування Національний олімпійського комітету України, а саме, стаття 23 вказаного закону встановлює, що зазначена організація може мати свої відділення в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі.

Повноваження Національного олімпійського комітету також врегульовуються Законом України «Про фізичну культуру та спорт». До таких повноважень відносять наступні:

– представництво України на Олімпійських іграх, у Міжнародному олімпійському комітеті, міжнародних олімпійських організаціях, якщо інше не передбачено вимогами відповідних міжнародних організацій та/або міжнародними договорами України;

– здійснення заходів щодо забезпечення прав інтелектуальної власності Міжнародного олімпійського комітету;

– визнання спортивних федерацій з олімпійських видів спорту;

– співпраця із суб'єктами сфери фізичної культури і спорту, які забезпечують розвиток олімпійських видів спорту;

– участь у наданні всеукраїнським спортивним федераціям з олімпійських видів спорту статусу національної спортивної федерації з відповідного виду спорту;

– участь у підготовці та реалізації заходів, спрямованих на забезпечення підготовки національних збірних команд України до участі в Олімпійських та інших міжнародних спортивних заходах, що проводяться Міжнародним та Європейським олімпійськими комітетами [2].

Законодавець також визначає мету олімпійського руху в Україні, яка полягає в пропаганді та впровадженні відповідних принципів та ідеалів (вважаємо, що під зазначене положення передбачає закріплення в свідомості

спортсменів жаги до перемоги, плідних тренувань тощо), сприянні розвитку фізичної культури і спорту, зміцненні міжнародного співробітництва (шляхом співпраці з олімпійськими комітетами інших країн), участі в Олімпійських іграх та інших міжнародних спортивних заходах, що проводяться Міжнародним та Європейським олімпійськими комітетами, виконанні інших завдань і заходів, передбачених статутом Національного олімпійського комітету України, відповідно до Олімпійської хартії.

На правових підставах, органи державної влади та органи місцевого самоврядування можуть підтримувати діяльність Національного олімпійського комітету та його структурних підрозділів та надавати їм організаційну та фінансову допомогу.

Отже, з огляду на вищевикладене, дійдемо висновку, що олімпійський спорт займає важливе місце в Україні, що впливає з неабиякої підтримки Національного олімпійського комітету державою та законодавчого закріплення функціонування олімпійського спорту в Україні.

Список використаних джерел:

1. Олімпійський спорт в Україні : лекція з навчальної дисципліни «Олімпійський і професійний спорт». URL: <http://repository.ldufk.edu.ua/handle/34606048/3994>
2. Закон України від 24.12.1993 № 3808-XII «Про фізичну культуру та спорт». URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3808-12>

Мельник В.Б.

курсант,

Науковий керівник: Копилов В.О.

доцент, завідуючий кафедрою,

заслужений тренер України з боксу та кікбоксингу,

Луганський державний університет внутрішніх справ

імені Е.О. Дідоренка

СПОРТИВНА ФІЗИЧНА РЕАБІЛІТАЦІЯ: ЛІКУВАННЯ ТА ВІДНОВЛЕННЯ СПОРТСМЕНІВ ПІСЛЯ ТРАВМ

Інтенсивні заняття спортом не лише всебічно зміцнюють організм, але й створюють значний ризик отримання травм.

Кінцева мета реабілітаційних заходів – відновлення специфічних рухових якостей і навичок спортсменів, яка вимагає інших форм організації занять ЛФК, інших засобів і методів відновлення (перш за все у використанні ЛФК і фізичного тренування).

У спортсменів будь-які травми супроводжуються раптовим і різким припиненням тренувальних занять, викликають порушення усталеного життєвого ритму, що тягне за собою хворобливу реакцію організму. Раптове припинення занять спортом спричиняє згасання і руйнування умовно-